ומודה רבי שאין הפשט קודם זריקה · משמע הכא דלכ"ע היכא דעולה פסול קודם הפשט וקודם זריקה אין הדם מרלה על העור ותימה דבסוף הגוזל קמא (ב"ק דף קי"ט) [ז]אמר גבי נתן האשם ליהויריב וכסף לידעיה דאם קדמו בני יהויריב והקריבו את האשם זו במה שבידם ופריך למאי חזי אשם פסול הוא אמר רבא לעורו והשתא עורו גופיה הא לא חזי דהייט קודם הפשט וזריקה דתחלת הבאתו בפסול וי"ל דהתם לאחר שחיטת האשם יכול להביא כסף קודם זריקה קריבא ביה מלבד אין הכפורים אשר יכפר בו כיון דעדיין כח] לא נכפר הלכך לא חשיב פסול דקודם זריקה ומיהו קשה כיון דאיכא הפסול כח] בידם מה לי קודם זריקה ומה לי לאחר זריקה *וי"ל ג] דהוי כמו שמעלה טריפה בבני מעיים לרבי חגיגה סגן הכהנים הואיל ולא הוכר פסולו קודם הפשט לרבי וקודם זריקה לרבי אלעזר מרלה על העור *(הג"ה) וקשה דתניא בתוספתא דפסחים הביא את אשמו קודם גזילו לא יהא אחר ממרס בדמו עד שיביא גזילו אלא תעובר עורתו ותלא לבית השריפה אלמא אין הקנה להביא הגזל לא] קודם *שנשחט ואין לומר הייט מדרבנן גב] הא תניא בסיפא גבי מלורע (*לעיל) (*דף ה) הקדיש חטאתו לאשמו לא יהא אחר ממרס בדמו אלא תעובר עורתו ותלא לבית השריפה ומהכא מוכח פ' קמא דמנחות (דף ה·) יש ממוסר זמן לבו ביום ואע"ג דמן התורה פסול לריך עבור תורה כדתניא פרק כילד צולין (פסחים דף *ם) כל שפסולו בגופו ישרף מיד בדם ובבעלים תעובר עורתו ופסולו בגופו הוי כמו פיגול וטריפה ונבלה אבל הקדמה לא · ברוך : מאן

לא יהו כהנים זכאין בעורה ת"ל עור העולה מ"מ עור העולה אין לי אלא עור העולה עורות קדשי קדשים מנין ת"ל [ח] עור העולה אשר הקריב יכול שאני מרבה אף קדשים קלים ת"ל עולה מה עולה קדשי קדשים אף כל קדשי קדשים רבי ישמעאל אומר עור העולה אין לי אלא [ט] העולה עורות קדשי קדשים מנין ודין הוא ומה עולה שלא זכו בבשרה זכו בעורה קדשי קדשים שזכו בבשרן אינו דין [י] שזכו בעורן מזבח יוכיח שזכה בבשר ולא זכה בעור מה למזבח שכן לא זכה במקצת תאמר בכהנים שזכו במקצת הואיל וזכו במקצת [ל] זכו בכוליה רבי אומר כל [מ] עצמו לא הוצרכנו אלא לעור העולה בלבד שבכל מקום [נ] העור מהלך אחר הבשר *פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין [ס] ועורותיהן [נשרפין] עמהן חטאת ואשם וזבחי שלמי ציבור מתנה לכהן רצו מפשיטין אותן לא רצו אוכלין אותן ע"ג עורן קדשים קלים לבעלים רצו מפשיטין אותן רצו אוכלין אותן על גב עורן אבל עולה נאמר בה °והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה יכול לא יהו הכהנים זכאין בעורה ת"ל °עור העולה אשר הקריב לו יהיה פרט לטבול יום (ומחוסר כיפורים) ואונן שיכול לא יזכו בבשר שהוא לאכילה [ס] יזכו בעור שאינו לאכילה ת"ל לו יהיה פרט למחוסר כיפורים וטבול יום ואונן ות"ק נמי תיפוק לי מדינא *מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא ורבי ישמעאל

מסורת אור

ל"ק דהא בהדיא

ל"ק וי"ל מידי דהוי כמו ל"ק

ל"ק ס"ג וכ"ל כיון דיכול לבניא הכסף קודם זריקה הוי לא הוכר פסולו

ס"ק שמרק

[ליתא בס"ו]

[ל"ל בסוכן ליתא שם לה:]

ל"ק

[עי' תוס' לקמן קד· ד"ה ל"ר עקיבא]

לעיל סו·

ל"ק

עדיות פ"ב מסנה ב

[כתובות כב.]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ס"ג וכו' ותומיב הכא קתני :

מסורת הש"ס

ל"ק עולה ובאימורי קדשי קדשים ל"ק

ס"ק דהא בהדיא

ס"ק ס"ג

[פסחים יח: ומ"ג]

ל"ק

האי אשר הקריב מאי עביד ליה פרט לטבול יום ומחוסר כיפורים ואונן ותיפוק ליה מלו יהיה רבי ישמעאל לטעמיה *דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל נאמר בעולה לו יהיה ונאמר באשם לו יהיה מה להלן עצמותיו מותרין אף כאן עצמותיו מותרין מופני דאי לא מופני איכא למיפרך מה לאשם שכן בשרו מותר לו יהיה קרא יתירא הוא : **מתני'** [ב]כל הקדשים שאירע בהן פסול קודם להפשיטן אין עורותיהן לכהנים לאחר הפשיטן עורותיהן לכהנים *אמר רבי חנינא סגן הכהנים מימי לא ראיתי עור שיוצא לבית השריפה *אמר רבי עקיבא מדבריו למדנו שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה שיאותו הכהנים בעורו [ג] וחכמים אומרים אין *לא [ד] ראינו ראיה אלא [ה]יצא לבית השריפה : **גמ'** כל שלא זכה המזבח בבשרה לא זכו הכהנים בעורה ואע"ג דאפשטיה לעור מני רבי אלעזר ברבי שמעון היא דאמר מרלה על העור בפני עצמו אימא סיפא כל הקדשים שאירע בהן פסול קודם הפשיטן אין עורותיהן לכהנים לאחר הפשיטן עורותיהן לכהנים אתאן לרבי דאמר הדם מרלה על העור בפני עצמו רישא רבי אלעזר ברבי שמעון סיפא רבי אמר אביי מדסיפא רבי היא רישא נמי רבי היא ומודה רבי [ו]שאין הפשט קודם זריקה רבא אמר מדרישא ר"א ברבי שמעון סיפא נמי ר"א בר"ש מאי קודם הפשט ומאי

לא זכו בעורה : **אשר הקריב** · כל הקרבנות במשמע : **שוכה בבשר** · *בתימורים : **שכן לא זכה במקצת** · עורות שלא מליטו עור למזבח תאמר בכהנים שזכו במקלת בעור העולה : **כל** יח] **עצמו כו'** · אין לו להביא ראיה לשאר עורות מעולה שפרט בה הכתוב לבדה מפני שלא הוצרכנו ללמוד על שאר עורות מה תהא עליהן אלא על של עולה בלבד : **ועורותיהן עמהן** · כדכתיב ואת הפר ואת עורו וגו' : **רבי משטיעין** יב] · שהרי לא הלריכו להפשיט ונתנו לכהן כמות שהן כדכתיב בחטאת כאשם תורה אחת וגו' : **נאמר בה והפשיט** · והבשר למזבח ועל העור שהזקיקו להפשיט לא תאמר מה תהא עליו ולמזבח ליכך יכול להביאו יג] *(זה) דבהדיא פרט לך הקטר באברים מופשטין ולא פרט לך העור עמהן: **לו יהיה** · ריבה דקרא המקריב את עולת איש ועליה קאי לו יהיה : **פרט לאונן כו'** · דלא חזי להקרבה : **שיכול לא יזכו בבשר** · כלומר אע"פ שנתמעטו מלחלוק בבשר יד] מלאכול לערב הולרכו למעטן מן העורות : **שיכול לא יזכו בבשר** · מפני שהוא טו] ראוי לאכילה · והן אינן ראויים טז] לאכילת היום : **מדינא** · כי היכי דנפקא ליה לרבי שמעאל ולמה לי קרא לעורות קדשי קדשים : **אשר הקריב** · דיליף ת"ק מיהא עורות קדשי קדשים מאי עביד ליה : **תיפוק ליה מלו יהיה** · כדנפקא ליה לרבי : **רבי ישמעאל לטעמיה** · דדרש לו יז יהיה לדרשא אחריתי : **קרא יתירא הוא** · דמלי למכתב עור העולה אשר הקריב לכהן ולשתוק : **מתני' אין עורותיהן לכהנים** · אלא נשרפים עם עורן: **לא ראיתי עור יוצא** יח] **לשריפה** · משהופשט הכי מפרש לה בגמרא : **ונמצא טריפה** · ואפילו שפסול זה היה בו קודם הפשט יאותו הכהנים בעורו : **אין לא ראיתי ראיה** · שמא לא אירע בימיו שימלא טריפה אחר הפשט ואם אירע ושרפוה הוא לא ראה : **אלא יצא לבית השריפה** · הואיל וקודם הפשט הוה ביה יח]: **גמ'** ה"ג בגמ' כל שלא זכה המזבח בבשרה לא זכו הכהנים בעורה ואע"ג דאפשטיה לעור קודם זריקה ול"ג כל שאין לו בבשר דההיא מאי בעיא לעניין דם מרלה על העור הא ההיא בכהן עמא קאמר אלא יט] ריבה דהך דלעיל מהך נקט ואותיב (ה) הכי קתני ריבה כל שלא זכה המזבח בבשרה כגון שאירע בו פסול קודם זריקה דלא היה כ] לה לבשר שעת היתר למזבח אלא זכו הכהנים בעורה ולא פליג בין שהופשט קודם הפסול בין לא הופשט אלמא אע"ג דאפשטיה לעור קודם זריקה ונפסל הבשר ואח"כ זרק קאמר דלא זכו בעורה : **מני ר' אלעזר בר' שמעון היא** · דאמר לקמן (דף קד·)

שיטה מקובצת

ה] תיבות עור העולה נמחק : כ] אלא עולה העולה : ג] דין שיזכו בעורן : ד] במקצת יזכו בכולן: ה] כל עצמנו לא: ו] עור הולך אחר: ז] הן נ ש ר פ י ן ועורותיהן עמהן : ח] לאכילה אבל יזכו : ט] ב ע ו ר ו ר עיין שו"ת מהר"ם בנייר סי' ת"ח ובקלף סי' תע"ב: י] לא ראיתי ראיה : יא] כל עצמנו כו' : יב] מפשיטין כו' · שחרי לא הזקיקו להפשיט ונותנן לכהן : יג] לחביאו דהא בהדיא פרט לך הקטרה באברים המופשטין ולא פרט לך הכתוב העור עכה : יד] בבשר לאכול : טו] תיבת ראוי נמחק : טז] לאכילה היום : יז] לבית השריפה משהופשט : יח] ביה פסול הם"ד: יט] אלא רישא דהך : כ] דלא היה לו לבשר : כא] שאין הכהנים רגילין : כב] הוא דסתם זריקה קודם הפשט הוא ומיהו : כג] להפשט דהיינו קודם : כד] אפילו פסולו קודם : כה] וכל שכן אם אירע הפסול בבשר אחר הפשט ואחר זריקה דהוי עור להכנים אבל אם קודם: כו] קמא אמרינן : כז] לא כיפר הילכך : כח] הפסול בדם מה לי : ל] וי"ל בנון שנמצא ותיבת דהוי כמו נמחק : לא] הגזל אחר שנשחט ותיבת קודם נמחק : לב] דהא תניא : קודם

רבי אלעזר ברבי שמעון כו' · קסבר בזריקה כשרה תליא היתר העור לבל נפסל בשר קודם זריקה לין העור מותר ואפילו הפשט קודם פסולו: **מ"ד** · הדם מרלה על העור לאחר שנפסל בשר: **כרבי אליעזר** · דאמר דם חט"פ שלין בשר: **אליבא דר' אליעזר כ"ע לא פליגי** · כלומר מילתיה דרבי אלעזר תורה אור

ברבי שמעון דאמר לא הולרה ודאי פלוגתא היא דעל כרחך מודה הוא דאילו רבי אליעזר לא קאי כוותיה דהא קאמר יזרוק לכתחילה אף ע"פ שאין בשר כגון אבר או נשרף אלא שזריקה מעלייתא היא: **כי פליגי אליבא דרבי יהושע** · כלומר הא דאמר דמ"ד הולרה כר' אליעזר ולא כרבי יהושע ליתא דאפילו אליבא דרבי יהושע אמרה רבי למילתיה: **ס"ג עד כאן לא א"ר יהושע אלא בבשר דליבא פסידא לכהנים** · ע"כ לא קאמר רבי יהושע אם אין בשר אין דם אלא לענין לעולת קרבן לבעלים לחובה דליבא פסידא לכהנים והתורה אמרה (דברים יב) הבשר והדם: **אבל לענין עור דליבא פסידא דלכהנים אפילו רבי יהושע מודה** · דלא מפסידנא להו אלא כדין ואם נשרף בשר או אבר קודם זריקה לכתחילה לא יזרוק וליבא פסידא דלכהנים שהרי לא קרב הקרבן ואם עבר וזרק הדם הויא זריקה להתיר העור אע"פ שלא עלה לו הקרבן הקרבה הוי וקריבא ביה עור העולה אשר הקריב: **מידי דהוה** [**אדיעבד**] דקתני אם זרק הולרה הניחא נבי נטמא ליבא למימר הלין מרלה אבל נבי יולא לא מרלה הלין וקאמר אם זרק הולרה אלמא ג) *ק"ל היה לו לרבי יהושע בדרשה זו דאם אין בשר אין דם דאם זרק הולרה הלבך נבי אבוד ושרוף נמי אע"ג דבדיעבד נמי פסול כדאמרינן בכילד לולין (פסחים עח:) לענין עור מיהא מודה: **למאותן לא קאמר** · דהני הבשר מלותן בבך וכי קאמר ר' חנינא בנשרפין מחמת פסולן: **והאיבא קודם הפשט וקודם זריקה** · דבין לרבי בין לרבי אלעזר ברבי שמעון נשרף לרבי משוס דקודם הפשט ולרבי אלעזר משוס דקודם זריקה: **תנון קאמרי** · מימי לא דאיתי עור מופשט יולא לבית השריפה והנפסל קודם הפשט עורו נשרף בבשרו ואין מפשיטים אותו: **והאיבא אחר הפשט קודם זריקה** · דלרבי אלעזר ברבי שמעון יד) תנון ונשרף הוא: **ומאני רבי חנינא ברבי ס"ל** · דאמר הדם מרלה על העור: **ס"ג ואע"ג אפילו תימא כר' אלעזר בר"ש ומודה רבי שאין הפשט קודם זריקה.** אפילו תימא רבי חנינא ברבי אלעזר ס"ל ודקא קשיא לך הא איבא מירא בו סו) אחר הפשט קודם זריקה לא איתרמי בימיו דאפילו לרבי דאמר הדם מרלה על העור בפני עצמו מודה הוא דאין הפשט קודם זריקה סז) (ולא הורגלו בכך) וכל שכן לרבי אלעזר ברבי שמעון לא הורגלו בכך: **והאיבא נמצאת טריפה בבני מעיים** · יז) לא נמצא פסולו עד שהופשט ופסול זה קודם זריקה וקודם הפשט היה בו דקס"ד דבין לרבי ובין לרבי אלעזר נשרף כדאמרן לרבי משוס דקודם הפשט ולרבי אלעזר משוס קודם זריקה: **מרלה** · הואיל ולא הוכר פסולו קודם הפשט לרבי וקודם זריקה לרבי אלעזר מרלה על העור והבשר נשרף כשאר פסולי קדשים: **אלא מאי קמ"ל רבי עקיבא** · כיון דשמעיה לרבי חנינא דאמר בשאר קדשים מרלה למה לי לאשמועינן יח) בכור: **דאפילו בגבולין** · בכור בעל מום הנשחט יט) בו במדינה על מומו ולא התירו הכתוב אלא באהילה כדכתיב (דברים טו) בשעריך תאכלנו אבל אם מת עורו אסור וטעון קבורה ואשמועינן רבי עקיבא דהיכא דלא מיכר כ) טריפתו עד לאחר הפשט *שרלה שחיטתו *) והפשיט עורו כאילו מרק דמו במקדש ומצאו טריפה לאחר הפשט: **בשאר בקבורה** · כא) דאין מאכילין קדשים לכלבים וטריפה ליבא דאין טריפה בקדשים אלא כב) כשהובאה לעזרה ונפסל לאחר שחיטה: **והעור בשריפה** · לא ידענא טעמא ונראה בעיני דל"ג כג) אלא ה"ג והלכה כדברי חכמים ותו לא מידי כד) [ותוספתא זו גירסא דתלמידי כה] **) תרבילאי היא וטעו במה שסגיטו במגנתיהו דרבנן כו) לבית השריפה (ה) יצא ואני אומר דרבנן לאו אדר"ע קיימי דאיירי בבכור בגבולין אלא אדרבי חנינא קיימי דאיירי בקדשי המקדש: **מתני' נשרפין בבית הדשן** · חוץ לג' מחנות כדילוף נקמן בפרקין: **ומטמאין בגדים** · כז) לעסוקין בהן כדכתיב (ויקרא מז) והשוקף אותם וגו': **אלא כמלותן** · שנפסלו טעונין שריפה כשאר פסולי קדשים: **בבית הבירה** · פעמים בעזרה פעמים בהר הבית כדאמרינן בגמרא:

מאן דאמר לא הולרה כרבי יהושע · דאמה היכי מלי סבר כוותיה הא קתני ומודה רבי יהושע דאם זרק הולרה כדבסמוך ובריתא לפרק כח) ומ"ד לא הולרה כר' יהושע דגזר נטמא בשר לא נפסל דלא יזרוק אלו אבוד ושרוף דליבא בשר כלל דהתם אפילו בדיעבד לא הולרה והכא נמי אין הדם מרלה על העור בפני עצמו אפילו בדיעבד בנטמא גזירה אלו אבוד ושרוף ולא מייתי הכא באבוד ושרוף אלא בנטמא לו נפסל ומ"ד הולרה ע"כ לא קאמר רבי יהושע כח) דגזר אלו אבוד ושרוף ולא יזרוק אלא גבי בעלים דליבא פסידא דכהנים שעדיין לא זכו בעורו אבל עור דליבא פסידא [דכהנים] דכבר זכו כהנים משמרק הדם אתם לא גזרינן אלו אבוד ושרוף מידי דהוה אדיעבד פי' בפסול יולא וטומאה דדיעבד אם זרק הולרה ולא גזרינן הכא נמי מרלה הדם על העור בפני עצמו ופירוש הקונטרס דתוק: *א"ך עקיבא מדבריו למדנו כו' · משמע דוקא בעורו יאותו הכהנים אבל בבשרו לא דאפילו לעובדי כוכבים אסור והקשה ה"ר אפרים דבפרק כל פסולי המוקדשים (בכורות דף לב:) מתיר רבי עקיבא אפילו לעובדי כוכבים ולעיל פי' בריש פ' *התערובת (דף עח:) אבל לא התירו מומחה לא משמע דוקא משוס טריפות הא לאו הכי לא הייט דלא כר"מ דקנים בפ' (*כל פסולי המוקדשין (דף לג)) ג) בבכור שנשחט שלא על פי מומחה מכאן דקדק בהלכות גדולות דהא דקיימא לן *כרבי מאיר בגזירותיו דוקא בגזירותיו ולא בקנסיו*: לא

מטו א ב ג מיי' פ"ל מהלכות פסח"מ הלכה לא:

ד ה מיי' פ"ג מהלכות בכורות הלכה י ופ"ש כל"מ:

נא ו מיי' פ"ו מהלכות מעה"ק הלכה ד:

נב ז מיי' פ"ה מהלכות פרה אדומה הלכה ד:

נג ח מיי' פ"ו מהלכות מעה"ק הלכה ד ופ"ה מהלכות פרה הלכה ד:

[שיין לעיל במשנה קג:]

גירסת הל"ק פתערובת הס"ד ואח"כ מס"ד אבל לא התירו

[ל"ל עד כמה בכורות דף כח.]

[עירובין מז.]

[וע"ע תוספות יבמות לז: ד"ה מי כו' ובב"ק ל: ד"ה ותכמיס וב"מ מב: ד"ה קונסין וב"ב לד: ד"ה ותכמיס ובכורות כמ: ד"ה ר"מ כו']

[אמנם לא]

עין משפט
נר מצוה

[לאבל הרמב"ם גרס לה ומוקי לה בבכור חס ושיין בר"ע בבכורות וכ"מ שם ס"ג מהלכות בכורות הלכה י ופ' רס"ק וכ"ק]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה והעור כו' לבית השריפה ואני כל"ל ותיבת יולא נמחק:

[ועי' תוס' לעיל עח:סד"ה ובמרפה ותוס' בכורות לב: ד"ה פסק מהני מני]

שיטה מקובצת

ה) קודם שיראו להפשט: ב) קמיפלגי דתניא ועשית: ג) עולותיך עיין לעיל דף ס"ב ע"ב: ד) דהוה איצא ותיבת אדיעבד נמחק:ה) נטמא הבשר או שנפסל או: ו) קאמרינן והאיבא קודם ותיבת הרי נמחק: ז) זריקה כר"א בר"ש: ח) עצמו כרבי דאמר הדם מרצה על העור בפני עצמו ותיבות רבי חנינא כרבי ס"ל ל"ש: ט) אפילו תימא כר"א וותיבת תוקמא נמחק: י) קס"ל דאפי' בגבולין: יא) ואף רבי עקיבא עיין בתוס' בכורות (דף ל"ב ע"ב): יב) דהוה איצא דקתני גבי יוצא אם ותיבת אדיעבד נמחק: יג) קל היה: יד) שמעון נשרף וחלוץ הוא הס"ד: טו) בו פסול אחר: טז) תיבות ולא הירגלו בכך ל"ש ונמחק: יז) מעים דלא נמצא פסולו כו' בו וקס"ד פסולו כו' בו ופס"ד

*) ל"ל ופפסת עורו ל"ק **) פי' כיה המדרש [ועיין לש"י במגחות סב:].

דבין: יח) לאשמועינן בבכור הס"ד: יט) תיבת בו נמחק: כ) ניכר פריפותו עד לאחר הפשט שריה שחיטתו והפשט לעורו כאילו: כא) בקבורה כדין קדשים בחוץ דאין: כב) אלא כשהובאו: כג) פירושא: כד) מידי ותוספת זו אות א' נמחק: כה) דתלמידי דתרביצאי: כו) דרבנן יצא לבית השריפה ואני: כז) בגדים לעוסקים בהן: כח) לפרש מ"ד לא: כט) יהושע גזירה אטו אבור: ל) המוקדשין בכור אות ב' נמחק:

לעיל פסי

תוספתא דזבחים פ"ד פסחים עז:

לעיל סב:

[פסחים לד: עז:] ס"א קל

[אמנם לא]

לא מחשבה הוא דלא פסלה אבל לינה פסלה · תימה דברים הוליאו לו (ימא דף מח:) בעי רב פפא חשב בחפינת קטרת מהו ת"ש הוסיף רבי עקיבא הקומץ והקטרת כו' מדפסיל *טבול יום פסולה נמי מלינה ומדפסלה לינה פסלה נמי מחשבה ולא דמי כדהכא וי"ל דהתם דבאכילת מזבח מה לי מחשבה מה לי לינה אבל הכא בבשר *פרים הנשרפין וא"ת היכי פסלה מחשבה בקטרת הא תנן לעיל בפרק ב"ש (דף מב:) דקטרת ולבונה אין בהן משום פיגול וי"ל דהכי דכרת ליכא מחשבה מיהא פסלה מידי דהוה אחטאות הפנימיות לרבי שמעון דאמר בפ"ק (לעיל יד·) מודה היה רבי שמעון לפסול מק"ו משלא לשמו ובקטרת נמי אהני ג"ש דמלא מלא ממנחה והתם הקשה בקונטרס אמאי הוצרך לדקדק מטבול יום הוה ליה לאתויי ממתני' דמעילה (דף י·) דקתני בהדיא הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמתעסר כיפורים ובלינה ותירץ רבינו יב"ל משום דהתם מיירי בקטרת דכל השנה כדקתני קדשו בכלי והחוא דמיקדש בכלי פסלה בה לינה אבל התם בקטרת דיום הכיפורים דעיקרה לינה בכלי אלא משום דלא אפשר כדאמר התם לעיל (לג·) *והא אמרי' דלא מיפסלה בלינה אבל הכא דרבי עקיבא משמע דמיירי בכל קטרת ותוד"ל דהכא דמעילה ליכא לדחויי מדרבנן *וכן מחיידן עליה משום פיגול ומעמא הוה אמינא מכח מרדות כמו *אכל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין ושתה רביעית יין וכנכס למקדש ושהה כדי אכילת פרס חייב דהייבו מדרבנן דפסול (ד) גויה [הוי דרבנן] כדאמרינן בפרק בתרא דיומא (דף פ:) אבל הכא דר' עקיבא פטיפא דאוליתא מדפסל טבול יום ע"י לינה דאי מדרבנן *לא הוה מחמירין נמי האי פסול על ידי לינה וא"ת והיכי דייק מדפסיל טבול יום פסלה נמי לינה והא משנינה במכתשת נפסלה בטבול יום ולינה לא פסלה עד שתגען במחתה כדאמר פרק קמא דשבועות (דף יח·) וי"ל דהא דנפסלה בטבול יום *הייבו מדרבנן: (ה) **שיצא** רובו במיעוטו אבר · פי' בקונטרס דמדבעיא ליה לענין טמא המתעסק בהן וקשה דכסוף כילד טולין (פסחים פה:) אמרינן המוליא בשר פסח מחבורה לחבורה אינו חייב עד שיניח הוצאה כחיב ביה כשבת ופריך ממתני' דהכא דהיו סובלין אוהו במוטות דקתני דאשונים מטמאין בגדים אחרונים אין מטמאין בגדים עד שיצאו ואף על גב דלא נח ומשני בנגרים ואם כן רובו במיעוטו אבר דהכא לא אמייב לענין שבת כיון דאגודו בפנים לא יטמא בגדים וגרלה לפרש דמדבעיא ליה לענין לשורפו בפנים: לו

"היו *סובלין (ו) אותו במוטות (ז) יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו הראשונים מטמאין בגדים והאחרונים אינן מטמאין בגדים עד שיצאו יצאו אלו ג) ואלו מטמאין בגדים *רבי שמעון אומר ג) אינן מטמאין עד שיוצת האור ברובן ניתך הבשר אין השורף מטמא בגדים: **גמ'** *מאי בירה אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מקום יש בהר הבית ובירה שמו ור"ל אמר כל הבית כולו קרוי בירה שנאמר °(ואל) הבירה אשר הכינותי אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה ד) שלשה ²בית הדשנין הן בית הדשן גדול היה בעזרה ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול קודם זריקה ³ובית הדשן אחר היה בהר הבית ששם שורפין פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול אחר זריקה ה)ובמצותן חוץ לשלש מחנות תני לוי שלשה בית הדשנין הן בית הדשן גדול היה בעזרה ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה ובית הדשן אחר היה בהר הבית ששם שורפין פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול ביציאתן ו) וכמצותן חוץ לשלש מחנות בעי רבי ז) ירמיה ⁷לינה מהו שתועיל בפרים הנשרפים ובשעירים הנשרפים מי אמרינן כי מהניא לינה בבשר דבר אכילה אבל הני דלאו בני אכילה נינהו לא או דלמא לא שנא אמר רבא הא מילתא איבעיא ליה לאביי ופשטנא ליה מהא ⁸ושוין *שאם חישב באכילת פרים ובשריפתן שלא עשה כלום מאי לאו מדמחשבה לא פסלה לינה נמי לא פסלה ח) ודלמא מחשבה הוא דלא פסלה אבל לינה פסלה תא שמע *פרים הנשרפים ושעירים הנשרפין מועלין בהן משהוקדשו נשחטו הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה מאי לאו לינת בשר לא לינת אימורין והא מדקתני סיפא ⁹כולן מועלין בהן בבית הדשן עד שיותך הבשר מדסיפא בשר רישא נמי בשר מידי איריא סיפא בשר רישא אימורין תא שמע דתני לוי שאירע בהן פסול ביציאתן מאי לאו ט) לינה °לא פסול טומאה ופסול יציאה בעי ר"א °יציאה ¹⁰מהו שתועיל בפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מאי קמיבעיא ליה א"ר ירמיה בר אבא (ז) ¹¹אליבא דמ"ד *עדיין לא הגיע זמנו לצאת מי אמרינן ה"מ בשר דאין סופן לצאת יא) חובה אבל הני דסופן לצאת חובה לא או דלמא ה"נ לא הגיע זמנו לצאת ת"ש דתני לוי שאירע יב) בו פסול ביציאתו מאי לאו פסול יציאה לא פסול טומאה ופסול לינה בעי רבי אלעזר פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים *יג) שיצא רובו במיעוט אבר מהו הך מיעוטא דאבר בתר רובא שדינן ליה והא לא נפקא ליה או דלמא בתר רובא דבהמה שדינן פשיטא דלא שבקינן רובא דבהמה ואזלינן בתר רובא יד) דאברים אלא °שיצא חציו ברוב אבר האי מיעוטא דאבר בתר

(לעיל לה:)

(לעיל מב:)

בתר

פסחים אסב

יומא מז: תוספתא פ"ג

יומא כ:

כ"ל לאכילת מזבח אל בשר קדשי קדשים שהם אכילת אדם אבל הני כו' דלא אתכחן לינה כו' ר"ל

הגהות הב"ח

(ד) במשנה במוקעות הראשונים' יצאו חוץ לחומת: (כ) גמ' אמר רבי ירמיה בר אבא כי קמיבעיא ליה אליבא דמ"ד: (ג) רש"י ד"ה בבשר דבר וכו' לאכילת מזבח אל בשר קדשי קדשים שהם אכילת אדם אבל הני דלא אתכחן לינה כו' ר"ל

מעילה ט. לעיל לה:

גליון הש"ם

גמ' לא פסול טומאה ופסול יציאה. הא דקתני פסול יציאה דלמ"ד טומאה אוקמה. וקי"ל דאין ל"ש טומאה. וקי"ל דאין נפסל מה דאמר לוי נפסל אחר זריקה. שריפתו בעזרה מה פסול מקמתן לה אם אין בו פסול לינה ולא נמצא רק פסול יציאה וממילא הוי נפסל ביציאתו דשריפתו בחוצה. שם יציאה מהו שתועיל בפרים. עיין ירושלמי פרק ו דיומא הלכה ו:

תוון ע.

ר"ל והוי

ר"ל וכן הא דקתני פיטא ומייתין עליה כו' ר"ל

[כריתות יב:]

ר"ל לא הוי מחמרינן כולי האי דליטמא ע"י ליקוף כו' ר"ל

[פי' סתיא דשבועות דמקשה ומי' בתוספות יומא מת. ד"ה מדפסיל ביאור ביאור]

שיטה מקובצת

ו) סובלין אותן: ב) אלו · אלו ואלו: ג) אשר אלו ואלו אינן מטמאין עד שיצאו: ד) אבוה אמר רב שלשה בית הדשנין היו בית הדשן: ה) ובמצותן חוץ: ו) ביציאתן ובמצותן: ז) רבי אלעזר לינה ותיבת ירמיה נמחק: ח) פסלה · לא מחשבה ותיבת דלמא נמחק: ט) לאו פסול: י) אבא כי קא מיבעיא ליה אליבא: יא) תיבות חובה חובה נ"ש: יב) שאירע בהן פסול ביציאתן: יג) הנשרפין שיצאו רובן במיעוט: יד) רובא דאבר אלא: טו) סובלין אותן את הנשרפין: טז) לה להוציאן לבית השריפה: יז) דגמרה שריפתן: יח) ליף לה בגמרא: יט) אם נוהג בחטאות הפנימיות: כ) איצורים להקטירו ותיבת להקריבו נמחק: כא) פסלה בבשר דקס"ד דאי לינה: כב) פסלה בבשר קאמר ותיבת לענין נמחק: כג) לינה בבשר דקס"ד דאי לינה: כד) לצאת ופסול קודם זריקה דתני בה דשרשיתה בעזרה כשאר פסולים מיירי ולא בפסול יוצא: כה) שסופן חובה לצאת לא: כו) מה"ד שיצאו רובן במיעוט אבר מיעוט אחד: כז) למסמא ס"א אם נטמא שורפו בהר הבית כדתני לוי: כח) או לאו יציאה היא דאמרינן שדי מיעוטא דאבר: כט) לעיל והוי אמרינן תיבת והא נמחק: ל) גזירה מדרבנן דראמרינן: לא) שיצאו רובן במיעוט:

בתר רוב האבר והוה ליה כמאן דלא נפק ואין כאן רוב הבהמה לחוץ ולענין טומאת בגדים ממון למחצה בעי מז) (*הלא מיעוטא דאבר שילא לחוץ) : **אלא שילא חליו** · של פר ברוב אבר* בחלי הפר יז) (הג"ה) יצא רוב אחד מן האברים ומיעוטו בחלי הפר שבפנים הלי מיעוטא דאבר שנאחר בפנים תורה אור

בתר רוב אבר שדינן ליה והא נפק ליה או דלמא בתר בהמה שדינן ליה תיקו רבה בר רב הונא מתני לה בגברי במתעסקין בו חמשה בני אדם ונפקו תלתא ופשו להו תרי מאי בתר רוב מתעסקין אזלינן או מ) בתר בהמה אזלינן *תיקו בעי רבי אלעזר פרים ג) ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו מהו מי אמרינן כיון דנפקי ג) להו איטמו להו או דלמא כיון דהדור הדור אמר ר' אבא בר ממל ת"ש *היו סובלין אותן במוטות ד) הראשונים יצאו חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו הראשונים שיצאו חוץ לחומת העזרה ממטמאין בגדים והאחרונים ה) אין מטמאין בגדים עד שיצאו ואי ס"ד כיון דנפקי להו איטמו הנך דאיבא גואי (מ) ליטמא אמר רבינא ותסברא הא בעינא °ואחר יבא אל המחנה וליבא אלא רבי אלעזר היכי בעי לה כגון ד דנקיטי לה בבקולסי *ת"ר ו) *פרים ופרה *ושעיר המשתלח המשלח השורפן והמוציאן ד מטמא בגדים והן עצמן ז) אין מטמאין בגדים אבל מטמאין אוכלין ומשקין דברי ר"מ וחכ"א פרה ופרים מטמאין אוכלין ומשקין שעיר המשתלח אינו מטמא ח) שהוא חי והחי אינו מטמא אוכלין ומשקין בשלמא לרבי מאיר כדתנא ט) דבי ר' ישמעאל *דתנא °יד דבי רבי ישמעאל °על כל זרע זרוע מה זרעים שאין סופן ליטמא טומאה חמורה ו) וצריכין הכשר אף כל שאין סופן ליטמא טומאה חמורה צריכין הכשר יצתה נבלת °עוף טהור שסופה ליטמא טומאה חמורה *ואין צריכה הכשר אלא לרבנן אי אית להו דתנא דבי רבי ישמעאל אפילו שעיר המשתלח (ג) יא) אי לית ליה אפי' פרה ופרים מנלן כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא °צריכין הכשר טומאה ממקום אחר בעי רבי אלעזר פרים יב) ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו אוכלין ומשקין בפנים כבחוץ מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא בתר דבעיא הדר פשטה מחוסר יציאה ' כמחוסר מעשה דמי בעא מיניה רבי יאבא בר יג) שמואל מרבי חייא בר אבא נבלת עוף טהור לר' מאיר מהו יד) שיטמא בכזית דמחתא לארעא לא תיבעי לך דנקיט בפומיה לא תיבעי לרבי תיבעי לך דנקיט ליה בידיה מחוסר קריבה כמחוסר מעשה דמי או לא טו) (בתר דבעיא הדר פשטה) מחוסר

אן דלמא בתר בהמה אזלינן · תימה אם הבהמה בפנים פטיטא דגברי טהורים כדמוכח כולה שמעתין ויש לומר דה"ק בתר בהמה דוקא אזלינן בתר רובא אבל בגברי לא : **אן** דלמא כיון דהזור הזור · פי' בקונטרס דמבעיא ליה לענין טומאת בגדים של אלו שהוליאו וקשה אמו מחיטת עזרה *מקום מהרה דכיון שנטמאו מי יטהרם ורלה לפרש דמבעיא ליה לענין הטוגע בפנים דדלמא כיון דילאו בחוץ אע"ג דחזרו הטוגע בפנים טמא ומסיק דמבעיא ליה כז) *כיון דנקטי בבקולסי ומייר בטומד בחוץ ולוחז במקלות להוליאם לאחר *שיחזרו כדפירש בקונטרס · הג"ה : **פרים** הנשרפים · שילאו הפרים והאנשים וחזרו הפרים וגברי מהו פטיטא האנשים וגם בגדים שהיו עליהם טמאים וכחזרתן לא נטהרו אלא אם אנשים אחרים נכנסו בעזרה ויתעסקו בהוצאתן או הראשונים לבשו בגדים אחרים מי הוו טמאים בעסק זה קודם שילאו חוץ לעזרה כיון שילאו הפרים כבר חשוב כאילו מוציאים אותם מפתח עזרה ולחוץ וקאמר כח) *מי תלי מילתא בהוצאת הפר לבדו אע"פ שלא יצאו האנשים א"כ גבי סובלין אותן במוטות כיון שיצא הפר ולכך נטמאו הראשונים אם כן גם דגואי נטמאו ותסברא שיהא תלוי בהוצאת הפר לבדו והא בעינן ואחר יבא אל המחנה אלא פטיטא דבעינא גם שילאו האנשים עם הפרים ולכך דגואי לא מטמאי וגם בבעיא דילך אנשים אחרים שמטולם לא יצאו פטיטא דטהורין או גברי קדמאי אם לבשו בגדים אחרים אלא רבי אלעזר הכי בעי דנקטי בבקולסי שהפרים יצאו *וחזרו כמ) אנשים אחרים ונטמו חוץ לעזרה ומוליאין הפרים שבתוך העזרה במקלות מי אמרינן. כיון שהפרים כבר יצאו והאנשים עומדים בחוץ חשוב כאילו מוליאין אותן מפתח עזרה ולחוץ וטמאין אז חשוב כאילו לא יצאו הפרים מטולם לחוץ וטהורים אבל אם נכנסו בפנים גברי חדשים או הראשונים בבגדים חדשים כיון שמטולם אלו לא יצאו פטיטא דטהורים אע"פ שיצאו כבר הפרים · *מה שבפנים איט מבואר וזה עיקר · ברוך ד"ך : **מחוסר** יציאה כמחוסר מעשה דמי אז לא · וא"ת אי מטמאו בפנים אם כן יטמאו את האימורים ויש לומר דמחוסר מחיכה פטיטא דהוי כמחוסר מעשה ולא תטמא בשעת פרישתן דמייני בביתזן *בעל כרחו וביראת שמים

בתר רוב אבר שדינן ליה והא נפק ליה או דלמא בתר בהמה שדינן ליה תיקו רבה בר רב הונא מתני לה בגברי במתעסקין בו חמשה בני אדם ונפקו תלתא ופשו להו תרי מאי בתר רוב מתעסקין אזלינן או מ) בתר בהמה אזלינן תיקו בעי רבי אלעזר פרים ג) ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו מהו מי אמרינן כיון דנפקי ג) להו איטמו להו או דלמא כיון דהדור הדור אמר ר' אבא בר ממל ת"ש היו סובלין אותן במוטות ד) הראשונים יצאו חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו הראשונים שיצאו חוץ לחומת העזרה ממטמאין בגדים והאחרונים ה) אין מטמאין בגדים עד שיצאו ואי ס"ד כיון דנפקי להו איטמו הנך דאיבא גואי (מ) ליטמא אמר רבינא ותסברא הא בעינא °ואחר יבא אל המחנה וליבא אלא רבי אלעזר היכי בעי לה כגון ד דנקיטי לה בבקולסי *ת"ר ו) *פרים ופרה *ושעיר המשתלח המשלח השורפן והמוציאן ד מטמא בגדים והן עצמן ז) אין מטמאין בגדים אבל מטמאין אוכלין ומשקין דברי ר"מ וחכ"א פרה ופרים מטמאין אוכלין ומשקין שעיר המשתלח אינו מטמא ח) שהוא חי והחי אינו מטמא אוכלין ומשקין בשלמא לרבי מאיר כדתנא ט) דבי ר' ישמעאל *דתנא °יד דבי רבי ישמעאל °על כל זרע זרוע מה זרעים שאין סופן ליטמא טומאה חמורה ו) וצריכין הכשר אף כל שאין סופן ליטמא טומאה חמורה צריכין הכשר יצתה נבלת °עוף טהור שסופה ליטמא טומאה חמורה *ואין צריכה הכשר אלא לרבנן אי אית להו דתנא דבי רבי ישמעאל אפילו שעיר המשתלח (ג) יא) אי לית ליה אפי' פרה ופרים מנלן כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא °צריכין הכשר טומאה ממקום אחר בעי רבי אלעזר פרים יב) ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו אוכלין ומשקין בפנים כבחוץ מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא בתר דבעיא הדר פשטה מחוסר יציאה ' כמחוסר מעשה דמי בעא מיניה רבי יאבא בר יג) שמואל מרבי חייא בר אבא נבלת עוף טהור לר' מאיר מהו יד) שיטמא בכזית דמחתא לארעא לא תיבעי לך דנקיט בפומיה לא תיבעי לרבי תיבעי לך דנקיט ליה בידיה מחוסר קריבה כמחוסר מעשה דמי או לא טו) (בתר דבעיא הדר פשטה) מחוסר

וכן אינן מטמאין בגדים · פרה ופרים עצמן אין מטמאין בגדים הטוגעין בהן בלא מתעסקין אבל מטמאין אוכלין ומשקין הטוגעין בהן ולקמן מפרש טעמא : **דתנא דבי ר' ישמעאל מה זרעים שאין סופן לטמא טומאה חמורה** · כגון חלה וכגדים : כג) **וצריכין הכשר** · דבר המכשירין לקבל טומאה כגון נתינת מים ומגע ארץ : **אף כל שאין סופו לטמא כו'** · כגון שאר אוכלין אבל הני פרה ופרים ושעיר הוא אל וסופן לטמא חלה וכגדים כגון המתעסקין בהן אין צריכין הכשר טומאה הלכך מטמאו מחיים ואע"ג *דלא כד) איטמויי שאר בעלי חיים דעלמא : **אלא לרבנן אי דאית להו דתנא דבי רבי ישמעאל אפי' שעיר המשתלח ואי לית להו דתנא דבי רבי ישמעאל פרה ופרים מנא להו** · הני טהורין הן ולא נאמרה בהן טומאה אלא למתעסקים בהן : **אמרי במערבא צריכין הכשר טומאה ממקום אחר** · הא דתנא דבי רבי ישמעאל ה"ק כל שאין סופו לטמא טומאה חמורה צריך הכשר טומאה ממקום אחר שיגע בארץ או בנבילה ולא שיטמאו אבל מי שסופו לטמא טומאה חפורה אין צריך ליגע בטומאה ומטמא טומאת אוכלין מאיליו כגון פרה ופרים אבל חזי לטומאה מיהת בעלמא בעינן ולא בעלי חיים דלא תשכחן בבהמות בעלי חיים מטמאין : **מה שיטמאו בפנים אוכלין ומשקין** · הואיל ועדיין לא הגיעו להיות מטמאין טומאה חמורה לא מטמאו טומאה קלה או דלמא הואיל וסופן לטמא לכשילאו מטמאו : **נבלת** כה) **עוף טהור** · מטמאה טומאה חמורה בבית הבליעה בכזית : **מה שיטמא** · לרבי מאיר אוכלין ומשקין בכזית לרבנן לא תיבעי לך דאמרי מידי דחזי לטומאה בעינן ובכזית אין *לזו טומאה אלא בבית הבליעה אבל לענין מגע ליכא שיעורא בכזית אלא לרבי מאיר דאמר כל שסופו לטמא טומאה חמורה אין צריך ראויה לטומאה מהו שיטמא בכזית מאליה : **דמחתא על ארעא לא תיבעי לך** · דלא מיטמא דהא אכתי לא הוגעה לסוף טומאה חמורה שמא לא תיכנס לבית הבליעה לעולם : **דנקט בפומיה לא תיבעי לך** · דאם היו אוכלים אחרים לחוץ פיו כו) מטמאתן דהא הגיעה לטומאה חמורה בהאי שיעורא כי תיבעי לך כו' : הכי

שיטה מקובצת

מ) אז דלמא בתר : נ) פרים הנשרפין ושעירים : ג) תיבת להו נמחק : ד) במוטות יצאו הראשונים חוץ : ה) והאחרונים אינן ממטאין : ו) ת"ר ת"ל) השורף פרה ופרים הנשרפין והמשלה את השעיר והמוציאן ממטאין בגדים כו' והשאר נמחק : ז) עצמן אינן ממטאין : ח) ממטא מפני שהוא חי וכל דבר שהוא חי אינו ממטא : ט) דתנא עיין תוס' ב"ק דף ע"ז : י) חמורה צריכין הכשר אות ו' נמחק :

יא) המשתלח נמי ואי לית להו דתנא דבי ר' ישמעאל אפי' פרה ופרים סגא להו כי אתא : יב) בר מטל תיבת שמואל נמחק : יג) פרים הנשרפין ושעירים : יד) מהו שתטמא בכזית : טו) תיבות בתר כו' משמה נמחק : טז) בעי חס"ד ומה"ד האי : יח) תיבת הנ"ה נמחק : יח) הוא אלא : יט) לעיל לא שבקינן : כ) דהך (דקמיית') [ראיה] מילתא היא : כא) דונמחו באגדה בצלמי : כב) תיבות ופר יום הכיפורים נמחק : כג) צריכין הכשר אות ו' נמחק : כד) דלא חזי לאיטמויי : כה) נבלת דעוף טהור : כו) פיו ממטאין דהא : כז) בנגן דנקטי בבקולסי : כח) ואקאמר אי אית ליה מילתא ותיבות אי תלי ל"ש : כט) יצאו וחזרו ובאו אנשים :

ל) וכ"ס בתוספתא דפרה פ"ו השורף פרה ופרים ומטמא את השעיר מטמא בגדים פ"ב .

סא א מיי' פי"ט מה"ט פסה"מ הלכה ג : סב ב מיי' פ"ה מהלכות פרה אדומה הלכה ה: סג ד מיי' שם הלכה ז וס"ו מהלכות אבות הטומאה הלכה טו : [ל"ל מקום]

סד ה מיי' פ"ג מהלכות אבות הטומאה הלכה ב :

נ"ל כגון נ"ק

נ"ל שחזרו כו' נ"ק

סה ו מיי' שם הלכה ג :

סו ז מי' בכ"מ בפ"ה מהלכות פרה הלכה ז:

נ"ל לי תלי נ"ק

[מי' תוספות נ"ק מי' ד"ה פרה]

נ"ל ושעיר המשתלח בשורפן נ"ק

נ"ל דבעינן גם וכו' נ"ק

ג' הנ"ק וחזרו ובאו אנשים

נ"ל אין נ"ק

נ"ל ואם שפיכתי דמיבעיא ליה לענין הטוגעו בפנים איט מבואר וזה עיקר הכ"ד נ"ק

גירסת הנ"ק בכל מומו

הגהות הב"ח

(מ) גם' סבר דאיכא גואי מני ליטמא אמר רפא הא בעינא : (ב) שם שעיר המשתלח נמי אי ליה להו פרה ופרים מנגן כנ"ל ותיבת אפי' נמחק : (ג) רש"י ד"ה אי דלמא וכו' שדינן לה ולאו רובא כנ"ל ותיבת ואע"ג נמחק: (ד) בא"ד אפילו הכי · נ"ב זהו פסק הלכה של רש"י : (ה) ד"ה בקולסי וכו' דוגמתו בירושלמי סנה : (ו) ד"ה השורף וכו' וסר הענה גמרי כנ"ל ותיבת תוסר י"ס נמחק: [בב"ר ס"פ נח]

גליון הש"ס

גם' לריכין הכשר טומאה: עיין בב"ק דף עז ע"א תוס' ד"ה פרה :

נ"ל דלא מטמאו נ"ק

הלכך מטמאו מחיים ואע"ג *דלא כד) איטמויי שאר בעלי חיים דעלמא :

אלא לרבנן אי דאית להו דתנא דבי רבי ישמעאל אפי' שעיר המשתלח ואי לית להו דתנא דבי רבי ישמעאל פרה ופרים מנא להו · הני טהורין הן ולא נאמרה בהן טומאה אלא למתעסקים בהן : **אמרי במערבא צריכין הכשר טומאה ממקום אחר** · הא דתנא דבי רבי ישמעאל ה"ק כל שאין סופו לטמא טומאה חמורה צריך הכשר טומאה ממקום אחר שיגע בארץ או בנבילה ולא שיטמאו אבל מי שסופו לטמא טומאה חפורה אין צריך ליגע בטומאה ומטמא טומאת אוכלין מאיליו כגון פרה ופרים אבל חזי לטומאה מיהת בעלמא בעינן ולא בעלי חיים דלא תשכחן בבהמות בעלי חיים מטמאין : **מה שיטמאו בפנים אוכלין ומשקין** · הואיל ועדיין לא הגיעו להיות מטמאין טומאה חמורה לא מטמאו טומאה קלה או דלמא הואיל וסופן לטמא לכשילאו מטמאו : **נבלת** כה) **עוף טהור** · מטמאה טומאה חמורה בבית הבליעה בכזית : **מה שיטמא** · לרבי מאיר אוכלין ומשקין בכזית לרבנן לא תיבעי לך דאמרי מידי דחזי לטומאה בעינן ובכזית אין *לזו טומאה אלא בבית הבליעה אבל לענין מגע ליכא שיעורא בכזית אלא לרבי מאיר דאמר כל שסופו לטמא טומאה חמורה אין צריך ראויה לטומאה מהו שיטמא בכזית מאליה : **דמחתא על ארעא לא תיבעי לך** · דלא מיטמא דהא אכתי לא הוגעה לסוף טומאה חמורה שמא לא תיכנס לבית הבליעה לעולם : **דנקט בפומיה לא תיבעי לך** · דאם היו אוכלים אחרים לחוץ פיו כו) מטמאתן דהא הגיעה לטומאה חמורה בהאי שיעורא כי תיבעי לך כו' : הכי